

trinsviis har dreiet sig, er saa uheldig, at der er al Anledning til at see at faae denne Bestemmelse hævet. Det er noget i sig selv Unaturligt, at en Mand, der selv vil bære Ansvar for den Klage, han fremfører over Embedsmænd eller Andre, at han skal være i den Nødvendighed at henvende sig til en Anden, som han i Reglen ikke engang vil kunne faae til at skrive Klagen uden derfor at betale et Honorar. Det er, som ogsaa den ærebe Forslagsstiller antydede, vel ikke den eneste Bestemmelse i Forordningen, der efter sin Natur kunde indeholde Opfordring til at modificeres; men da den ærebe Forslagsstiller ikke med Hensyn til dem er gaaet i nogen Detail, anseer jeg det for en Selvfølge, at naar man skriver til at tage fat paa Bestemmelsen i Begyndelsen af § 2, hvorpaa hans Bemærkninger gik ud, vil man ogsaa komme ind paa de andre Bestemmelser. Idet jeg altsaa erkjender, at der er al Grund til at faae den her omhandlede Bestemmelse hævet, skal jeg ikke tilbageholde den Bemærkning, at den ikke har været af synderlig farlig Betydning for det virkelige Liv. Jeg tør sige, at der i en lang Arrække ikke har været noget Tilfælde, hvor man har fordret denne Bestemmelse overholdt saaledes, at man er skredet ind imod dem, der tilfidsatte den, og det naaget det ikke har manglet paa Tilfælde, hvor vedkommende Dvrighedsperson gjorde bestemt Indstilling om, at det maatte ssee. Jeg siger ikke dette som Noget, man skal berolige sig ved, idet Ingen mere end jeg er gennemtrængt af det Uheldige i, at der eksisterer Love, som ikke blive overholdte, fordi dette ikke kan Andet end indvirke slappende paa Retsbevidstheden og hæmmende paa den Følelse af Lovens Hellighed, som det er fornødent er tilstede. Spørgsmaalet om Hensigtsmæssigheden af Forandring i den ommeldte Forordning skal blive gjort til Gjenstand for en omhyggelig Overveielse, og Resultatet af denne komme til at foreligge snarest muligt.

H. M. Petersen: Jeg kan ikke Andet end bringe den høitærebe Justitsminister min Tak for den fyldestgjørende og imødekommende Udtalelse, som jeg nu af den høitærebe Minister har hørt.

Da ikke Flere begjærebe Ordet, vare faaledes Forhandlingerne i Anledning af Forespørgselen sluttede.

Formanden: Dagsordenen er hermed udtømt, og jeg skal angive Dagsordenen for næste Møde, imorgen Kl. 1.

Den vil være:

Første Behandling af:

Forslag til Finantslov for Finantsaaret fra 1ste April 1862 til 31te Marts 1863.

Mødet hævet Kl. 6 $\frac{1}{4}$.

Tiende Møde.

Tirsdagen den 15de October Kl. 1.

Forhandlingsprotokollen for forrige Møde blev oplæst og vedtagen.

Formanden: Forinden vi gaae over til Dagsordenen, skal jeg meddele, at jeg fra Statsrevisorerne for Statsregnskabet for 1860—61 har modtaget Underretning om, at Revisorerne ved Skrivelse fra Indenrigsministeriet af 23de f. M. have erholdt det nævnte Regnskab tilstillet, som derefter er blevet trykt, og nu vil blive omdeelt til de Herrer Medlemmer.

Fra Rigsdagsmanden for Præstø Amts 4de Valgkreds (F. Bruun) har jeg modtaget en Skrivelse, hvormed fremsendes et Andragende fra forhenværende Amtsstuefuldmægtig Kongsløw, hvori han ansøger om at erholde Pension af Statskassen. Dette Andragende vil blive henlagt i Raseværelset og efter Fremsenderens Dødsfæne afgivet til det Udvalg, der maatte blive nedsat for at behandle Finantsloven.

Efter Dagsordenen gik man derpaa til 1ste Behandling af Forslag til Finantslov for Finantsaaret fra 1ste April 1862 til 31te Marts 1863.

(Lovforslaget findes i Anh. A. Sp. 1 flg.)